

सदाको स्नेही बन

आज स्नेहका सागर बाबा आफ्ना स्नेही बच्चाहरूसँग मिल्नको लागि आउनु भएको छ। यो रूहानी स्नेहले हरेक बच्चालाई सहजयोगी बनाइदिन्छ। यो स्नेह सारा पुरानो संसारलाई सहजै भुलाउने साधन हो। यो स्नेह हरेक आत्मालाई बाबाको बनाउने एक मात्र शक्तिशाली साधन हो। स्नेह ब्राह्मण जीवनको फाउण्डेशन हो। स्नेह शक्तिशाली जीवन बनाउने पालनाको आधार हो। सबै जति पनि श्रेष्ठ आत्माहरू बाबाको पासमा पुगेका छन्, सबैको पुग्ने आधार पनि स्नेह हो। स्नेहको पंखले उड्दै आएर मधुबन निवासी बन्छन्। बापदादाले सर्व स्नेही बच्चाहरूलाई हेरिरहनु भएको थियो– स्नेही त सबै बच्चाहरू छन् तर फरक के छ! नम्बरवार किन बन्छन्, कारण? स्नेही सबै छन् तर कोही छन् सदाका स्नेही र कोही छन् स्नेही र तेस्रो छन् समय प्रमाण स्नेह निर्वाह गर्नेहरू। बापदादाले तीन प्रकारका स्नेही देख्नु भयो।

जो सदा स्नेही हुन्छन् तिनीहरू लवलीन भएको कारणले मेहनत र मुश्किलबाट सदा माथि रहन्छन्। न मेहनत गर्नु पर्छ, न मुश्किलको अनुभव हुन्छ किनकि सदा स्नेही भएको कारणले तिनीहरूको अगाडि प्रकृति र माया दुवै अहिलेदेखि नै दासी बन्छन् अर्थात् सदा स्नेही आत्मा मालिक बन्छन् त्यसैले प्रकृति र माया स्वतः नै दासी रूपमा हुन्छन्। प्रकृति र मायाको हिम्मत हुँदैन जुन सदा स्नेहीको समय वा संकल्प आफूतर्फ लगाऊन्। सदा स्नेही आत्माहरूको हर समय, हर संकल्प हुन्छ नै बाबाको याद र सेवा प्रति त्यसैले प्रकृति र मायाले पनि चिनेका छन्– यी सदाका स्नेही बच्चाहरू संकल्पले पनि कहिल्यै हाम्रो अधिनमा हुन सक्दैनन्। सर्व शक्तिका अधिकारी आत्माहरू हुन्। सदा स्नेही आत्माहरूको स्थितिको नै गायन छ। एक बाबा दोस्रो न कोही। बाबा नै संसार हुनुहुन्छ।

दोस्रो नम्बर– स्नेही आत्माहरू स्नेहमा रहन्छन् अवश्य तर सदा न रहने कारणले कहिले-काहीँ मनको संकल्पद्वारा पनि कतै अरुतर्फ स्नेह जान्छ। थोरै बीच-बीचमा स्वयंलाई परिवर्तन गर्ने कारणले कहिले मेहनतको कहिले मुश्किलको अनुभव गर्छन्। तर धेरै थोरै। जहिले पनि कुनै प्रकृति वा मायाको सूक्ष्म आक्रमण हुँदा त्यही समयमा स्नेहको कारणले याद चाँडो आउँछ र यादको शक्तिले आफूलाई धेरै चाँडो परिवर्तन पनि गर्छन्। तर थोरै समय र संकल्प फेरि पनि मुश्किल वा मेहनतमा जान्छ। कहिलेकाहीँ स्नेह साधारण हुन्छ र कहिलेकाहीँ स्नेहमा लवलीन रहन्छन्। अवस्थामा फरक परिरहन्छ। तर फेरि पनि धेरै समय वा संकल्प व्यर्थ जाँदैन त्यसैले स्नेही हुन्छन् तर सदा स्नेही नभएको कारणले दोस्रो नम्बरका हुन्छन्।

तेस्रो छन्– समय प्रमाण स्नेह निर्वाह गर्नेवाला। यस्ता आत्माले सम्झन्छन्– सच्चा स्नेह बाबा सिवाय अन्त कहीं मिल्न सक्दैन र यही रूहानी स्नेहले सदाको लागि श्रेष्ठ बनाउनेवाला हो। ज्ञान अर्थात् समझ पूरा हुन्छ र यही स्नेही जीवन प्रिय पनि लाग्छ। तर कुनै आफ्नो देहको लगावको संस्कार वा कुनै पनि विशेष पुरानो संस्कार वा कोही व्यक्ति वा वस्तुको संस्कार वा व्यर्थ संकल्पको संस्कार वश कन्ट्रोलिङ्ग पावर नभएको कारणले व्यर्थ संकल्पको बोझ हुन्छ वा संगठनको शक्तिको कमी भएको कारणले संगठनमा सफल हुन सक्दैनन्। संगठनको परिस्थितिले स्नेहलाई समाप्त गरेर आफूतर्फ तान्छ र कोही निराश चाडै हुन्छन्। अहिले भर्खरै धेरै राम्रोसँग उडेका हुन्छन् र भर्खरै हेर्यो भने आफू आफैँसँग निराश भएका हुन्छन्। यो स्वयंसँग निराश हुने संस्कारले पनि सदा स्नेही बन्न दिँदैन। कुनै न कुनै प्रकारको संस्कारले परिस्थितितर्फ प्रकृतितर्फ आकर्षित गरिदिन्छ अनि जब हलचलमा आउँछन् तब स्नेहको अनुभव भएको कारणले स्नेही जीवन प्रिय लाग्ने कारणले फेरि बाबाको याद आउँछ। प्रयत्न गर्छन्– अब फेरि बाबाको स्नेहमा समाहित हुन्छु भनेर। त्यसैले समय प्रमाण, परिस्थिति प्रमाण हलचलमा आउने कारणले कहिले याद गर्छन् कहिले युद्ध गर्छन्। युद्धको जीवन धेरै हुन्छ र स्नेहमा समाहित जीवन त्यसको तुलनामा कम हुन्छ। त्यसैले तेस्रो नम्बरको बन्छन्। फेरि पनि विश्वको सर्व आत्माहरूमा तेस्रो नम्बर पनि अति श्रेष्ठ नै भनिन्छ किनकि बाबालाई चिनेका छन्, बाबाको बनेका छन्, ब्राह्मण परिवारको बन्छन्। उच्च भन्दा उच्च ब्राह्मण आत्माहरू ब्रह्माकुमार, ब्रह्माकुमारी कहलाउँछन् त्यसैले दुनियाँको तुलनामा तिनीहरू पनि श्रेष्ठ आत्माहरू हुन्। तर सम्पूर्णताको तुलनामा तेस्रो नम्बरमा हुन्छन्। त्यसैले स्नेही सबै छन् तर

नम्बरवार। नम्बरवन स्नेही आत्मा सदा कमल पुष्प समान न्यारा र बाबाका अति प्यारा हुन्छन्। स्नेही आत्मा न्यारा हुन्छन् प्यारा पनि हुन्छन् तर बाबा समान शक्तिशाली विजयी हुँदैनन्। लवलीन हुँदैनन् तर स्नेही हुन्छन्। तिनीहरूको विशेष यही स्लौगन हुन्छ- हजुरको हुँ र हजुरको रहन्छ। सदा यही गीत गाइरहन्छन्। फेरि पनि स्नेही हुन्छन् त्यसैले ८० प्रतिशत सुरक्षित रहन्छन्। तर पनि कहिलेकाहीँ भन्ने शब्द आउँछ। सदा शब्द आउँदैन। तेस्रो नम्बरका आत्माहरूले बारम्बार स्नेहको कारणले प्रतिज्ञा पनि स्नेहले गर्छन्। अबदेखि यस्तो बन्न छ, अबदेखि यो गर्छु भन्छन् किनकि अन्तर त जानेका छन् नि। प्रतिज्ञा पनि गर्छन् पुरुषार्थ पनि गर्छन् तर कुनै न कुनै पुरानो संस्कारले लगनमा मगन रहन दिँदैन। विघ्नले मगन अवस्थाबाट तल ल्याउँछ त्यसैले सदा शब्द आउन सक्दैन। तर कहिले कस्तो, कहिले कस्तो हुने कारणले कुनै न कुनै विशेष कमजोरी रहन जान्छ। यस्ता आत्माहरूले बापदादाको अगाडि रूहरिहान पनि धेरै मीठो गर्छन्। घुर्की धेरै देखाउँछन्। भन्छन्- श्रीमत त हजुरको हो त्यसैले मेरोतर्फबाट हजुरले गरिदिनुहोस् तर मिलोस् मलाई। घुर्की देखाउँदै स्नेहले भन्छन्- जब हजुरले आफ्नो बनाउनु भएको छ भने हजुरले नै जान्नुहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ- बाबालाई त थाहा छ तर बच्चाहरूले मान्नु तब न। तर बच्चाहरूले घुर्की देखाउँदै यही भन्छन्- हामीले मानौं वा नमानौं तर हजुरले मान्नु पर्छ। त्यसैले बाबालाई फेरि पनि बच्चाहरू माथि दया लाग्छ- हुन् त ब्राह्मण बच्चाहरू नै त्यसैले स्वयंले पनि निमित्त बनेका आत्माहरूद्वारा विशेष शक्ति दिनुहुन्छ। तर कसैले शक्ति लिएर बदलिन्छन् पनि र कसैले शक्ति मिलेर पनि आफ्नो संस्कारमा मस्त भएको कारणले शक्तिलाई धारण गर्न सक्दैनन्। जस्तै कुनै तागतिलो चीज खुवाउँछौ तर उसले खाँदै खाएन भने के गर्छौ!

बाबाले विशेष शक्ति पनि दिनुहुन्छ र कोही-कोही विस्तारै-विस्तारै शक्तिशाली बन्दै तेस्रो नम्बरबाट दोस्रो नम्बरमा आउँछन् पनि। तर कोही-कोही धेरै लापर्बाह भएको कारणले जति लिनु पर्ने हो त्यति लिन सक्दैनन्। तीनै प्रकारका स्नेही बच्चाहरू छन्। टाइटल सबैको स्नेही बच्चाको छ तर छन् नम्बरवार।

आज जर्मनीको पालो हो। सारा ग्रुप नम्बरवन छौं नि। नम्बरवन समीप रत्न हौं किनकि जो समान हुन्छन् तिनीहरू नै समीप रहन्छन्। शरीरले जति दूर भए तापनि दिलबाट यति नजिक छन्, जो रहन्छन् नै दिलमा। स्वयं बाबाको दिलतख्तमा रहन्छन् तिनीहरूको दिलमा स्वतः नै बाबा सिवाय अरु कोही छैन किनकि ब्राह्मण जीवनमा बाबाले दिलको नै लेनदेन गर्नुभएको छ। दिल लिनु भयो र दिल दिनु भयो। दिलको लेनदेन गर्नु भयो नि। दिलबाट बाबाको साथमा रहन्छौ। शरीरले त कोही कहाँ कोही कहाँ रहन्छौ। सबैलाई यहाँ राख्यो भने यहाँ बसेर के गर्छौ? सेवाको लागि त मधुबनमा साथमा रहनेहरूलाई पनि बाहिर पठाउनु पर्यो। नत्र विश्वको सेवा कसरी हुन्थ्यो। बाबासँग पनि प्यार छ र सेवासँग पनि प्यार छ त्यसैले ड्रामा अनुसार भिन्न-भिन्न स्थानमा पुगेका छौ र त्यहाँको सेवाको निमित्त बनेका छौ। त्यसैले यो पनि ड्रामामा पार्ट निश्चित छ। आफ्ना साथीहरूको सेवाको निमित्त बन्यौ। जर्मनीका सदा खुसी रहन्छौ नि। जब बाबाबाट सदाको लागि वर्सा यति सजिलै मिलिरहेको छ भने सडालाई छोडेर थोरै अथवा कहिलेकाहीँ किन लिने! दाताले दिइरहनु भएको छ भने लिनेले कम किन लिने? त्यसैले सदा खुशीको झुलामा झुलिराख। सदा मायाजित, प्रकृतिजित विजयी बनेर विजयको बिगुल विश्वको अगाडि जोडतोडले बजाऊ।

आजकलका आत्माहरू विनाशी साधनमा या त धेरै मस्त नशामा चर छन् या त दुःख अशान्तिले थाकेर यस्तो गहिरो निद्रामा सुतेका छन्, जसकारण सानो आवाजले सुन्नेवाला छैनन्। नशामा जो चर हुन्छन् तिनीहरूलाई हल्लाउनु पर्छ। गहिरो निद्राबाट हल्लाएर उठाउनु पर्छ। त्यसैले हेमबर्गले के गरिरहेका छन्? राम्रो शक्तिशाली ग्रुप छ। सबैको बाबा र पढाइसँग राम्रो प्रीत छ। जसको पढाइसँग राम्रो प्रीत हुन्छ तिनीहरू सदा शक्तिशाली रहन्छन्। बाबा अर्थात् मुरलीधरसँग प्रीत अर्थात् मुरलीसँग प्रीत। मुरलीसँग प्रीत छैन भने मुलीधरसँग पनि प्रीत छैन। जतिसुकै कसैले भनोस् मेरो बाबासँग प्यार छ तर पढाइको लागि समय छैन- यो बाबाले मान्नु हुन्न। जहाँ लगन हुन्छ त्यहाँ कुनै विघ्न टिक्न सक्दैन। स्वतः नै समाप्त हुन्छ। पढाइसँग प्रीत, मुरलीसँग प्रीत भएकाहरूले विघ्नलाई सजिलै पार गर्छन्। उड्तीकलाद्वारा स्वयं माथि हुन्छन्। विघ्न तल रहन्छ। उड्तीकला भएकाहरू पहाड पनि पत्थर समान हुन्छ। पढाइसँग प्रीत राख्नेहरूको लागि कुनै बहाना हुँदैन। प्रीतले मुश्किललाई सहज बनाइदिन्छ। मुरलीसँग प्यार, पढाइसँग प्यार र परिवारको प्यार एक किल्ला बन्छ। किल्ला भित्र रहनेहरू सुरक्षित हुन्छन्। यो ग्रुपलाई यी दुवै विशेषताले अगाडि बढाइरहेको छ। पढाइ र परिवारको प्यारको कारणले एक अर्कालाई प्यारको प्रभावले समीप बनाइदिएको छ। फेरि निमित्त आत्मा (पुष्पाल दिदी) पनि प्यार गर्ने मिलेको छ।

स्नेहले भाषालाई पनि देख्दैन। स्नेहको भाषा सबै भाषा भन्दा श्रेष्ठ हुन्छ। सबैले उनलाई याद गरिरहेका छन्। बापदादालाई पनि याद छ। राम्रो प्रत्यक्ष प्रमाण देखिएको छ। सेवाको वृद्धि भइरहेको छ। जति वृद्धि गरिरहन्छौ त्यति महान पुण्य आत्मा बन्ने फल सर्वको आशीर्वाद प्राप्त भइरहन्छ। पुण्य आत्मा नै पूज्य आत्मा बन्छन्। अहिले पुण्य आत्मा भएनौ भने भविष्यमा पूज्य आत्मा बन्न सक्दैनौ। पुण्य आत्मा बन्न पनि आवश्यक छ। अच्छा।

अव्यक्त मुरलीहरूबाट चुनिएका प्रश्न-उत्तरहरू

प्रश्न:- ब्राह्मण जीवनको विशेष गुण, शृङ्गार अथवा खजाना कुनचाहिँ हो?

उत्तर:- “सन्तुष्टता”। जस्तै कुनै प्रिय वस्तु छ भने प्रिय वस्तुलाई कहिल्यै छोड्दैनन्। सन्तुष्टता विशेषता हो, ब्राह्मण जीवनको परिवर्तनको विशेष दर्पण हो। जहाँ सन्तुष्टता हुन्छ त्यहाँ अवश्य खुसी हुन्छ। यदि ब्राह्मण जीवनमा सन्तुष्टता छैन भने त्यो साधारण जीवन हुन्छ।

प्रश्न:- सन्तुष्टमणिहरूको विशेषता के हुन्छ?

उत्तर:- सन्तुष्टमणिहरू कहिल्यै कुनै पनि कारणले स्वयंबाट, अन्य आत्माहरूबाट, आफ्नो संस्कारबाट, वायुमण्डलको प्रभावबाट असन्तुष्ट हुन सक्दैनन्। उनीहरूले यस्तो कहिल्यै भन्दैनन्- म त सन्तुष्ट छु तर अरूले असन्तुष्ट पाछन्। जे सुकै होस् सन्तुष्टमणिहरूले आफ्नो सन्तुष्टताको विशेषतालाई छोड्न सक्दैनन्।

प्रश्न:- जो सदा सन्तुष्ट रहन्छन्, तिनीहरूको निशानी के हुन्छ?

उत्तर:- १- जो सदा सन्तुष्ट रहन्छन् उनीहरू प्रति स्वतः सबैको स्नेह हुन्छ किनकि सन्तुष्टताले ब्राह्मण परिवारको स्नेही बनाइदिन्छ।

२- सन्तुष्ट आत्मालाई सबैले स्वयं नै समीप ल्याउन वा हरेक श्रेष्ठ कार्यमा सहयोगी बनाउन प्रयत्न गर्छन्।

३- सन्तुष्टताको विशेषताले स्वतः नै हरेक कार्यमा गोल्डन चान्सलर बनाइदिन्छ। तिनीहरूलाई भन्न वा सोच्न पनि पर्दैन।

४- सन्तुष्टताले सदा सर्वको स्वभाव संस्कारलाई मिलाउँछ। ऊ कहिल्यै कसैको स्वभाव-संस्कारबाट आतिदैँन।

५- ऊ सँग सबैको स्वतः दिलको प्यार हुन्छ। ऊ प्यार लिने पात्र हुन्छ। सन्तुष्टताले नै त्यो आत्माको पहिचान दिलाउँछ। हरेकको दिल हुन्छ- ऊ सँगै कुरा गरौं, ऊ सँगै बसौं।

६- सन्तुष्ट आत्मा सदा मायाजित हुन्छन् किनकि आज्ञाकारी हुन्छन्, सदा मर्यादाको रेखा भित्र रहन्छन्। मायालाई टाढैबाट चिन्छन्।

प्रश्न:- यदि समयमा मायालाई पहिचान गर्न सक्दैनन्, बारम्बार धोका खान्छन् भने त्यसको कारण के हो?

उत्तर:- पहिचान कम हुने कारण हो- सदा बाबाको श्रेष्ठ मतमा चल्दैनन्। कुनै समयमा चल्छन्, कुनै समयमा चल्दैनन्। कुनै समयमा याद गर्छन् कुनै समयमा गर्दैनन्। कुनै समय उमंग-उत्साहमा रहन्छन् कुनै समय रहँदैनन्। सदा आज्ञाको रेखा भित्र रहँदैनन् त्यसैले मायाले समयमा धोका दिन्छ। मायासँग पहिचान गर्ने शक्ति धेरै हुन्छ। मायाले हेर्छ- यतिबेला यो कमजोर छ त्यसैले त्यही कमजोरीद्वारा आफ्नो बनाउँछ। मायाको आउने मार्ग नै हो- कमजोरी।

प्रश्न:- मायाजित बन्ने सहज साधन के हो?

उत्तर:- सदा बाबाको साथमा रहने गर, साथमा रहनु अर्थात् स्वतः मर्यादाको रेखा भित्र रहनु। तब एक-एक विकारको पछाडि विजयी बन्ने मेहनतबाट छुट्ने छौं। साथ रह्यौ भने जस्तो बाबा त्यस्तै तिमी। संगको रङ्ग स्वतः नै लाग्छ त्यसैले बीजलाई छोडेर शाखाहरूलाई काट्ने मेहनत नगर। आज कामजित बन्छौ भोलि क्रोधजित बन्छौ। होइन। सदा विजयी। केवल बीजरूपलाई साथ राख्यौ भने मायाको बीज यसरी भस्म हुनेछ जुन फेरि कहिल्यै त्यो बीजबाट अंश पनि निस्कन सक्ने छैन।

वरदान:- हरेक आत्मालाई हिम्मत र उल्लास दिलाउने रहमदिल विश्व कल्याणकारी भव कहिल्यै पनि ब्राह्मण परिवारमा कुनै कमजोर आत्मालाई, तिमी कमजोर छौ- यस्तो नभन। तिमी रहमदिल विश्व कल्याणकारी बच्चाहरूको मुखबाट सदैव हरेक आत्मा प्रति शुभ बोली निस्कनु पर्छ। निराश बनाउनेवाला होइन। चाहे कोही जतिसुकै कमजोर होस् उसलाई इशारा वा शिक्षा दिन परे पनि पहिला समर्थ बनाऊ अनि बल्ल शिक्षा देऊ। पहिला धरनीमा हिम्मत र उत्साहको हलो चलाएर बीज राख्यौ भने सजिलै हरेक बीजको फल निस्कन्छ, यसबाट विश्व कल्याणको सेवा तीव्र हुन्छ।

स्लोगन:- बाबाको आशीर्वाद लिंदै सदा भरपुरताको अनुभव गर।